

3. op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 november 2002 tot 26 november 2002

door nagelaten te hebben een beroep te doen op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plannen "verplaatsen van bestaande serres en oprichten van een tuinhuis/berging";

4. in de periode van 19 februari 2003 tot 23 september 2004

door nagelaten te hebben een beroep te doen op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plannen "verplaatsen van bestaande serres en oprichten van een tuinhuis/berging" en de controle op de uitvoering der werken;

5. op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 13 november 2006 tot 12 december 2006

door nagelaten te hebben een beroep te doen op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plannen "bouwen van een garage";

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 19 maart 2008, 12de kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

Verleent ontslag van rechtsvervolging in hoofde van voor de feiten 1, 2, 3, 4 en 5 van de belastlegging, zonder kosten.

Laat alle kosten ten laste van de Staat.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 31 maart 2008 door het openbaar ministerie.

* * *

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 3 juni 2010 in het Nederlands:

De beklaagde in zijn middelen van verdediging bij monde van meester advocaat te

Het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
substituut-procureur generaal,

2. Het beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

De beslissing van de eerste rechter over de civiele vordering is er niet door bestreden.

3. De tijdsbepaling in onderdeel 1 van de belastlegging dient te worden gepreciseerd als "op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 februari 2000 tot 22 februari 2000".

De tijdsbepalingen in de onderdelen 2 en 4 dienen te worden gepreciseerd door toevoeging voor "in de periode" van "op een niet nader te bepalen tijdstip".

Over de aldus gepreciseerde onderdelen van de telastlegging werd tegenspraak gevoerd; de gepreciseerde onderdelen hebben telkens betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt. Telkens hierna sprake is van voormelde onderdelen, betreft het deze onderdelen zoals hier in randnummer 3 verbeterd;

4. Voor zover bewezen komen de misdrijven in hoofde van de beklaagde voort uit een zelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd; de termijn van de verjaring van de strafvordering neemt slechts een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is, in de gunstigste veronderstelling voor de beklaagde, 13 november 2006. Sindsdien zijn minder dan vijf jaren verlopen, zodat de strafvordering niet vervallen is door verjaring;

5. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof zijn de onderdelen 1 tot en met 5 in hoofde van de beklaagde bewezen.

De beklaagde maakt het bestaan van een rechtvaardigingsgrond of een schulduitsluitingsgrond helemaal niet geloofwaardig.

6.1. De bewezen misdrijven komen in hoofde van de beklaagde voort uit een zelfde opzet en zij zijn in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd, waarop één straf dient te worden toegepast.

6.2. Het blijkt niet dat een veroordeling tot een geldboete de sociale declassering voor de beklaagde zal meebrengen of enige sociale reclassering in het gedrang zal brengen. Het hof gaat daarom niet in op de in ondergeschikte orde gestelde vraag tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De beklaagde deed tot vijfmaal toe geen beroep op de medewerking van een architect voor het opmaken van bouwplannen gevoegd bij aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning; het ging nochtans duidelijk om werken waarvoor de medewerking van een architect verplicht was. Ook al staan de precieze omstandigheden waarin hij de plannen door een medewerker van de stad laten opstellen niet vast, zeker is dat hij slechts zijn eigen financieel belang op het oog had.

6.3. De beklaagde pleegde het misdrijf deels vóór, deels na 31 maart 2004, zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en vermeerderd met 45 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 137,50

Bij arrest nr. 183.928 van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het K.B. van 26 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals

gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit K.B. bedraagt de vaste vergoeding € 25.

6.4. De straf op te leggen aan de beklaagde gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven; hij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, de beklaagde zich in de toekomst niet meer aan een dergelijk misdrijf zal schuldig maken. Daarom wordt uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest verleend voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,

art. 65, 100 Sw,

art. 21 en 211bis Sv.,

8 van de wet van 29 juni 1964,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtzaken.

beslist end met eenparige stemmen

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

doet het vonnis voor zover het werd bestreden te niet en opnieuw uitspraak doende over de strafvordering:

preciseert de tijdsbepalingen in de onderdelen 1, 2 en 4 van de telastlegging zoals hiervoor in randnummer 3 vermeld,

veroordeelt de beklaagde voor de telastlegging, onderdelen 1 tot en met 5 samen, tot een geldboete van € 500, vermeerderd met 45 opdecimen tot € 2 750 of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddad en aan de Occasionele Redders van € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een vaste kostenvergoeding van € 25,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar evenwel uitsluitend voor de helft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe de beklaagde wordt veroordeeld,

veroordeelt de beklagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 24,00 in eerste aanleg en begroot op € 46,45 in beroep.

Kosten eerste aanleg:	€ 24,00
Kosten beroep:	
Afschriften:	€ 14,25
Ber. O.M.:	€ 2,85
Dagvaarding:	€ 25,13
	<hr/>
	€ 42,23
+ 10 % :	€ 4,22
	<hr/>
Totaal :	€ 46,45

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in openbare terechtzitting van **25 juni 2010** uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier